

full dominical

Església de Menorca

Número 2303 - Any XLV - 20 setembre 2026

"Cada persona es pensada y querida por Dios para entrar en una historia de comunión con Él, con los demás y con la creación. Su dignidad no depende de las capacidades que posee, de las riquezas o del rol que desempeña, ni de las decisiones justas o equivocadas que toma, sino que es un don que la precede y la excede, dado por Dios como expresión de su amor que nunca falla".

(Papa León XIV)

EL PROCÉS SINODAL: MEMÒRIA I CAMÍ

El 24 d'abril de 2021, el papa Francesc convocava la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode de Bisbes amb el lema «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió». La tardor d'aquell any, la nostra Església particular començava a caminar amb la presentació de la fase diocesana del Sínode, amb diversos actes de pregària i sensibilització i de crida a la participació. Es tractava de donar a conèixer una paraula que per a molts resultava nova, la sinodalitat. Lluny de ser un concepte abstracte, la sinodalitat implica una nova actitud, una nova manera de viure i organitzar l'Església amb la participació activa i la corresponsabilitat de tothom.

Des de llavors, hem recorregut junts un llarg camí. Així, en els primers mesos de 2022 es va desenvolupar la fase d'escolta, en la qual 45 grups de la nostra diòcesi es van reunir per, amb llibertat i respecte, escoltar-se i compartir opinions i inquietuds. Les reflexions de tots els grups van ser la base a partir de la qual es va elaborar el document aprovat en l'Assemblea Diocesana del 30 d'abril. Unes setmanes més tard, l'11 de juny, a Madrid, l'equip sinodal de Menorca va participar en l'Assemblea Nacional, durant la qual es va aprovar el document de síntesi de l'Església espanyola. Amb goig, els participants es van sentir plenament identificats amb aquest document. Certament, s'havia notat l'alè de l'Esperit.

El segon semestre de 2022 va estar centrat

Bisbat de Menorca

Assemblea final fase diocesana del Sínode. Menorca, 30 d'abril de 2022

Conferència Episcopal Espanyola

Assemblea final del Sínode. Madrid, 11 de juny de 2022

en la formació sobre la sinodalitat i la recepció de les conclusions de la fase continental. A partir d'aquí, el 14 de gener de 2023 es va celebrar l'Assemblea Sinodal Diocesana. Les seves conclusions, articulades a partir de les tres paraules clau que han acompanyat el pro-

cés —comunió, participació i missió— incideixen en aprofundir en la dignitat comuna de tots els batejats, la corresponsabilitat, la transparència, la participació de la dona i l'acolliment i acompanyament de les persones.

L'any 2024 va suposar un nou pas. Després de la primera sessió de l'Assemblea del Sínode a Roma, la Diòcesi va treballar l'Informe de síntesi «Una Església sinodal en missió», sobre el significat pràctic de la sinodalitat, el diàleg i l'escolta, la corresponsabilitat i la renovació de les estructures i dels organismes de participació. Amb l'aprovació del Document Final a Roma, el procés entrava en una nova etapa: ja no es tractava només d'escoltar i discernir, sinó de posar en pràctica allò que s'havia discernit.

A Menorca, aquesta implementació ha començat a concretar-se des de 2025. La sinodalitat començava així a entrar en la vida ordinària de la Diòcesi, la qual cosa es concretava amb l'objectiu pastoral del curs 2025-26: «Que la vida de l'Església diocesana sigui cada vegada més sinodal». Però el camí sinodal encara no ha acabat, i tal volta potser aquesta és precisament la clau: el Sínode no consistia a arribar a una meta, sinó a aprendre una nova manera de caminar com a Església. Continuem caminant junts, idò, amb la vista posada en l'Assemblea Diocesana convocada l'abril de 2026.

Miquel Àngel Casasnovas Camps

Gràcies, Mn. Guillem Pons

Dia 12 de setembre va tenir lloc al Toro la trobada anual dels col·laboradors de la delegació de comunicació de la diòcesi de Menorca, acompanyats pel bisbe Gerard.

Es va fer un reconeixement a Mn. Guillem Pons Pons per la seva llarga trajectòria de col·laboració amb el full dominical, reflexionant sobre temes com la religiositat popular i el patrimoni sagrat, i, també, pel seu ministeri presbiteral en bé de l'Església i la societat menorquina.

Tot seguit, el periodista i investigador Miquel Àngel Limón va fer un recorregut per la vida de Mn. Guillem Pons, que el passat 21

Pau Gener

de juliol va complir 95 anys, i amb 72 anys de sacerdoci. El prevere menorquí, també col·laborador d'Es Diari i autor de diversos llibres, és una figura clau en la renovació i

difusió popular de la historiografia local. El seu testimoni és, sens dubte, una memòria viva de l'Església de Menorca.

Després, el bisbe Gerard va fer-li entrega d'una placa de reconeixement amb la imatge de la Mare de Déu del Toro, acompanyada per aquest missatge: "A Mn. Guillem Pons Pons, en reconeixement al seu compromís per difondre l'Evangeli. Gràcies per fer el bé cada dia".

Finalment, el Bisbe va agrair a tots els presents el seu servei i compromís per a comunicar el que viu l'Església de Menorca, col·laborant en els diferents mitjans diocesans (full dominical, Bisbat TV, ràdio, "Raons d'Esperança, etc.).

Diumenge XXV de Durant l'Any

Lectura del llibre del Profeta Isaïes 55, 6-9

Cercau el Senyor ara que es deixa trobar, invocau-lo ara que és a prop. Que els injusts abandonin els seus camins, i els homes malèfics els seus propòsits; que es convertesquin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt els vostres, tant com la distància del cel a la terra.

Salm responsorial 144

R: El Senyor és a prop dels qui l'invocuen.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

I, 20c-24.27a

Germans: Tant si surt en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos, perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan pens que, mentre continua la meua vida, puc fer un treball profitós, no sé què he de triar; em trob pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és de morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meua vida corporal. Ara, a vosaltres, vos deman solament això: que dugueu una vida digna de l'Evangeli de Crist.

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

20, 1-16a

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: Anau també vosaltres a la meua vinya; vos pagaré allò que sigui just. I ells hi van anar. Devers migdia i a mitjan capvespre, tornà a sortir i va fer lo mateix. Una hora abans de la posta del sol, encara en trobà d'altres i els digué: ¿Què feis aquí tot el dia sense treballar? Ells li contesten: Es que ningú ens ha llogat! Els diu: Anau també vosaltres a la meua vinya! L'horabaixa, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels qui han vingut més tard, i acaba pels primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, remugaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, ¿quin la t'he fet? ¿No havíem fet tractes per un jornal? Doncs, pren allò que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. ¿Que no puc fer allò que vull a ca meua? ¿Tens enveja perquè jo som generós? Així els darrers pssaran a primers, i els primers, a darrers.»

Lectura del llibre de Isaïes 55, 6-9

Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca. Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Cuanto dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes.

Salmo responsorial 144

R: Cerca está el Señor de los que lo invocan.

Lectura de la carta del apóstol

San Pablo a los Filipenses I, 20c-24.27a

Hermanos: Cristo será glorificado en mi cuerpo, por mi vida o por mi muerte. Para mí la vida es Cristo y el morir una ganancia. Pero, si el vivir esta vida mortal me supone trabajo fructífero, no sé qué escoger. Me encuentro en esta alternativa: por un lado, deseo partir para estar con Cristo, que es con mucho lo mejor; pero, por otro, quedarme en esta vida veo que es más necesario para vosotros. Lo importante es que vosotros llevéis una vida digna del Evangelio de Cristo.

Lectura del santo Evangelio

según San Mateo

20, 1-16

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta paràbola: «El reino de los cielos se parece a un propietario que al amanecer salió a contratar jornaleros para su viña. Después de ajustarse con ellos en un denario por jornada, los mandó a la viña. Salió otra vez a media mañana, vio a otros que estaban en la plaza sin trabajo y les dijo: "¿Id también vosotros a mi viña y os pagaré lo debido". Ellos fueron. Salió de nuevo hacia mediodía y a media tarde, e hizo lo mismo: Salió al caer la tarde y encontró a otros, parados, y les dijo: "¿Cómo es que estáis aquí el día entero sin trabajar?". Le respondieron: "Nadie nos ha contratado". Él les dijo: "¿Id también vosotros a mi viña". Cuando oscureció, el dueño dijo al capataz: "Llama a los jornaleros y págales el jornal, empezando por los últimos y acabando por los primeros". Vinieron los del atardecer y recibieron un denario cada uno. Cuando llegaron los primeros, pensaban que recibirían más, pero ellos también recibieron un denario cada uno. Al recibirlo se pusieron a protestar contra el amo: "Estos últimos han trabajado solo una hora y los has tratado igual que a nosotros, que hemos aguantado el peso del día y el bochorno". Él replicó a uno de ellos: "Amigo, no te hago ninguna injusticia. ¿No nos ajustamos en un denario? Toma lo tuyo y vete. Quiero darle a este último igual que a ti. ¿Es que no tengo libertad para hacer lo que quieran en mis asuntos? ¿O vas a tener tú envidia porque yo soy bueno?" Así, los últimos serán primeros y los primeros, últimos».

A tots

la mateixa paga!

Aquesta paràbola dels pagesos que cerquen feina i contractats al llarg de la jornada és una espècie de testimoni històric. Ens informa sobre la precarietat de la feina del temps de Jesús... Ningú no ens ha llogat! Com a què de vegades escoltam un crit angioixós en el nostre temps. L'Evangeli d'avui diu que Déu lloga.

Un únic salari per a tothom i de cinc hores a la setmana? Quin amo podria gestionar la seva empresa? Segurament els sindicats protestarien!

No pensem en un Jesús ingenu! Com sempre, en les paràboles, amb el seu vessant desconcertant per a la nostra manera de pensar, el seu propòsit és fer-nos reflexionar a un altre nivell, el del "Regne dels cels". Ens vol obrir l'esperit a la manera de pensar de Déu en el seu "lloc". Les paraules mestres de la seva lògica desconcertant no són "rehabilitar", "treure profit", "obeir les lleis del mercat", sinó "salvar", "donar", "fer viure".

El Senyor no ens mira amb ulls d'expert comptable. Ell té la seva manera d'avaluar el que nosaltres som i el que nosaltres feim. "Jo som bo", diu el propietari de la possessió que explica la seva manera diferent de pagar sorprenent. No hem de comprendre aquí que, en termes de rigor, Déu recompensi segons els resultats i els mèrits. No es mereix el Do de Déu. Només compta el compromís per al Regne. Cadascú ha de donar tant com pugui. Fixau-vos que els contractats, enviats a la vinya, no han estat pagats per estar mans aplegades! La justícia del Regne no és exclusió, sinó bondat i gratuïtat.

L'amo de la vinya no espera els jornalers, els va a cercar. "Ell surt" (verb repetit quatre vegades) des de trenc d'aua fins una hora abans de la nit. Cinc sortides, més pot ser... Baix aquests trets d'un home que cerca incansablement, hi descobrim el rostre de Déu que ens cerca. Mai és massa tard per anar a Ell. Ell ens lloga i ens envia en tot moment.

I si som dels primers que han respost, ens queda fer lloc als qui Déu contracta més tard que nosaltres però amb el mateix amor, amb la mateixa confiança: catecúmens, els qui retornen, practicants ocasionals, cercadors de Déu... Al seu entre, cal sortir a les places!

Josep Sastre Portella

LECTURES
DE LA MISSA
DIÀRIA
Salm de la
1ª Setmana

Dl. 21, Sant Mateu, apòstol (F): Ef 4, 1-7. 11-13 / Sl 18 / Mt 9, 9-13.

Dt. 22, Beat Josep Mª Castell Camps (MLL): Pr 21, 1-6. 10-13 / Sl 118 / Lc 8, 19-21.

Dc. 23, Sant Pius de Pietrelcina, prevere (MO): Pr 30, 5-9 / Sl 118 / Lc 9, 1-6.

Dj. 24, Fèria: Coh 1, 2-11 / Sl 89 / Lc 9, 7-9.

Dv. 25, Fèria: Coh 3, 1-11 / Sl 143 / Lc 9, 18-22.

Ds. 26, Fèria: Coh 11, 9-12, 8 / Sl 89 / Lc 9, 43b-45.

Dg. 27, XXVI Durant l'Any: Ez 18, 25-28 / Sl 24 / Fl 2, 1-11 / Mt 21, 28-32.

Magnífica Humanitatis (2)

Babel i la ciutat de Déu

Per respondre a les interpel·lacions del moment actual i fer-ne un discerniment, el Papa evoca dues imatges en la Bíblia que travessen tota la història de la humanitat. D'una banda, Babel, la ciutat construïda sobre l'orgull de l'home que vol arribar fins al cel confiant només en les seves pròpies forces. De l'altra, la ciutat de Déu, edificada sobre la confiança, la fraternitat i l'obertura a la voluntat del Senyor, que ens presenta el llibre de Nehemies.

es reconeixen germanes, comparteixen els seus dons i treballen pel bé comú. No és una ciutat perfecta, sinó una comunitat que aprèn cada dia a viure segons l'Evangeli, posant al centre els més vulnerables i cercant la pau.

El Papa Lleó XIV ens recorda que cada decisió contribueix a construir una ciutat o una

altra. Les nostres paraules, les nostres actituds i la manera d'utilitzar els recursos i els avenços tecnològics revelen quin projecte de societat esteim alimentant.

«La ciutat de Déu neix quan cadascú assumeix la seva part i tot el poble reconeix que la seva força ve del Senyor».

Antoni Fullana Marqués

l'entrevista a:

JORDI PONS MERCADAL

Jordi Pons és l'arquitecte que, juntament amb Agustín Petschen, ha dirigit les darreres reformes a la Catedral de Menorca. Durant aquest curs escriurà en el full dominical per a explicar les diverses intervencions que s'han realitzat a la Catedral des dels seus inicis.

Quins requisits s'han seguit quan s'ha fet alguna reforma a la Catedral?

Al llarg dels seus 700 anys d'història hi ha hagut de tot. Algunes actuacions, com les reparacions posteriors a la devastació turca de 1558, la reconstrucció de les voltes caigudes el 1626 o la rehabilitació del temple després de la Guerra Civil, venien obligades per necessitats urgents. També s'han fet reformes de caràcter litúrgic-decoratiu i diverses ampliacions que segueixen els estils artístics de moda en el moment de cada intervenció. Totes les reformes i ampliacions es feien sense una visió general del conjunt catedralici que anava creixent poc a poc. Així i tot, podem dir que el temple inicial, construït en una època d'esplendor de l'estil gòtic en el Regne de Mallorca, ha conservat bona part de les seves característiques originals.

Vostè ha fet reformes a la Catedral, juntament amb Agustín Petschen. En què van consistir i amb quina finalitat?

La rehabilitació posterior a la Guerra Civil (1939-41) s'executà amb poc temps i molta penúria de mitjans. L'any 1986 vam fer un estudi per conèixer a fons l'estat general de la Catedral. Corregir afectacions estructurals, aturar filtracions d'aigua, treure afegits discordants i restaurar la fàbrica de pedra eren de màxima prioritat en aquella època. Entre 1987 i 1992 es van abordar les patologies més urgents en tres fases d'obres. Aquesta empenta inicial va animar una sèrie de donacions privades per restituir un nou orgue monumental l'any 1993 (l'antic havia desaparegut durant la Guerra Civil) i restaurar els vitralls superiors de l'absis l'any 1997. La inclusió de la Seu menorquina dins el Pla Nacional de Catedrals proporcionà un impuls formidable en el procés de restauració. Durant la primera dècada del 2000 s'acaben les restauracions de pedra de marès i de la resta dels vitralls existents, s'obren nous vitralls, es reforma el presbiteri i es suprimeixen barreres arquitectòniques, entre altres actuacions.

La restauració del Portal Major, entre 2009 i 2012, va permetre rehabilitar l'afegit neoclàssic de principis del XIX i, al mateix temps, recuperar l'esplèndida portada gòtica del XIV.

Actualment està fent un treball per documentar les diferents reformes. En què consisteix?

La inexistència de documentació que expliqui les darreres reformes a la Catedral m'ha animat a recopilar una crònica d'aquestes intervencions. Està previst editar un llibre divulgatiu que inclourà una anàlisi arquitectònica del temple i la seva importància en el plantejament urbà de Ciutadella.

Toni Olives Camps

plomes del periodisme catòlic 80

Guillem Llabrés Pons

Prevere nascut a Ciutadella el 25-11-1889. Durant l'etapa de formació, es mantingué lligat al moviment de la Bona Premsa, instituint a Menorca (1916) per promoure formes actives d'oposició a la denominada "premsa liberal" durant aquells anys de transformacions socials radicals.

Rebé l'orde del presbiterat el 20-9-1913. En la condició de "minorista" del Seminari, va començar a escriure articles de pensament en el bisetmanal *El Eco de Ciudadela* (1907-09) que aleshores dirigia Pau Franco Gonyalons, germà d'un sacerdot, Josep Llavors. Llabrés travessava una etapa de perfecta sintonia amb els principals animadors de la Bona Premsa, com ara els seminaristes Antoni Coll o Miquel Gomila. Són seves afirmacions d'aquest tenor: «En nuestros días, [...], la mala prensa [...] ha de ser el blanco hacia el que hemos de dirigir nuestros tiros.

[...]. Aprendamos de nuestros compañeros los seminaristas de la fabril Sevilla [bressol de la Bona Premsa a Espanya], en la propagación de la buena prensa».

Enviat de coadjutor a Sant Cristòfol, feu una col·laboració regular a *El Iris* sota el pseudònim Luis de Santos, el mateix que també utilitzarà a *El Bien Público* quan actuarà d'ecònom de Sant Climent.

També col·laborà a *Monte Toro* i *Nuestro Auxilio*. Val a dir, però, que així que rebé l'ordenació, s'entregà a uns preferents deures parroquials, i, dins una perspectiva social, a actuar com a consiliari del Sindicat Agrari Catòlic de Sant Climent, segons el nomenament rebut del bisbe diocesà (1921). L'activisme sindical, probablement, el portà a la detenció durant l'esclat de la guerra civil, fins al seu afusellament a Calafiguera el 18-11-1936.

Miquel Àngel Limón Pons

Agenda

Inscripcions per a la Catequesi

Si la setmana passada no vau poder fer la inscripció per a la catequesi, encara hi sou a temps! Recordau que les inscripcions es fan directament a les parròquies. Us hi esperam!

Peregrinació diocesana a Assís (Itàlia)

Del 21 al 25 de setembre un grup de Menorca peregrinarà a Assís amb motiu dels 800 anys del traspàs de Sant Francesc. La peregrinació serà presidida pel bisbe Gerard.

Festa Mare de Déu de la Mercè

Aquesta festivitat es celebra cada 24 de setembre, patrona dels presos i reclusos; una jornada de misericòrdia, solidaritat i compromís.

Enviament dels professors de religió

Divendres 25 de setembre, a les 17.30 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Trobada d'inici de curs dels Equips de la Mare de Déu

A Maó: diumenge 27 de setembre, a partir de les 9.30 h, a la parròquia de Sant Francesc. Eucaristia presidida pel bisbe Gerard, presentació dels nous responsables, xerrada a càrrec de Mn. Llorenç Sales, dinar de germanor, etc.

Fiesta de San Vicente de Paúl

El domingo 27 de septiembre Eucaristia a las 12 h, en la Iglesia de La Concepción de Maó.

Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat

Diumenge 27 de setembre l'Església celebrarà aquesta jornada amb el lema «Fins i tot un sol d'aquests petits».

Jornada Mundial del Turisme

Diumenge 27 de setembre, amb el lema "Agenda Digital i Intel·ligència Artificial per redissenyar el turisme".

Notícies nostres

La Diòcesi de Menorca rep per la llei de nets unes 500 peticions de certificats

L'octubre de 2022, el Govern va aprovar la Llei de Memòria Democràtica. Creada com a mecanisme de reparació per a les víctimes de la Guerra Civil i la dictadura.

En aquest sentit, les persones que volen obtenir la nacionalitat espanyola per la via de la "Llei de nets" necessiten presentar documents que demostrin la seva filiació amb un espanyol o una espanyola d'origen. En

Diari Menorca

el cas de Menorca, l'auxiliar de l'Arxiu Diocesà, Josep Gornés, explica que des de l'entrada en vigor de la llei han rebut «unes 500 sol·licituds de documentació», el 95 per cent per internet. Tots sol·liciten certificats de partides de baptisme o de matrimoni, i també de defunció, d'entre «la primera meitat del segle XIX i principis del XX».

Sobre l'efectivitat de les cerques, l'auxiliar de l'arxiu concreta que el 80 per cent dels casos es resolen de manera positiva, amb la troballa d'evidències documentals als arxius de l'Església de Menorca. Gornés també detalla que la majoria de sol·licituds de persones que cerquen els seus avantpassats a Menorca provenen de Llatinoamèrica, concretament de l'Argentina, l'Uruguai i Cuba; i, pel que fa als llinatges d'aquests ascendents, recorda haver cercat Pons, Anglada, Tuduri, Carreras, Orfila o Bagur

(Font: Diari Menorca)

Confer Menorca planifica el nou curs amb ànims renovats

La junta directiva de la Confederació Espanyola de Religiosos a Menorca, s'ha trobat a Alaior, en la comunitat del Germans de La Salle, per

tal de planificar el nou curs i dinamitzar la vida i presència dels onze instituts de Vida Religiosa Consagrada presents a l'illa. La reunió es va celebrar el passat 4 de setembre. En un clima de marcada fraternitat, el membres de la Junta presidida pel germà Vicent Devesa, van programar les principals fites del calendari respecte a la Vida Religiosa, com ara els recessos d'Advent i Pasqua, la celebració del Dia de la Vida Consagrada o la trobada amb preveres i diaques al Toro a principis de maig, posant la mirada també en una sortida fraterna i lúdica al final de curs.

El novembre, Confer Menorca participarà en l'Assemblea Regional de Religiosos de Balears, que es celebrarà a Palma.

Bisbat de Menorca

Missa d'agraïment a Mn. Francesc Triay

Dia 6 de setembre va tenir lloc, a la parròquia de Sant Cristòfol des Migjorn Gran, l'Eucaristia de comiat a Francesc Triay, després de 9 anys de servei a la parròquia, i de benvinguda al nou vicari Luis Abrahán Sarmiento.

Bisbat de Menorca

En la seva homilia, el bisbe Gerard va destacar que "Déu obra a través de nosaltres. L'Església és una gran família, un poble que camina. Nosaltres hem de ser el llevat, la sal de la terra i la llum del món. La responsabilitat de la comunitat cristiana és la d'estimar i servir als altres per reforçar els vincles amb Déu."

Al final de la celebració es van entregar uns obsequis:

- A Francesc Triay, una reproducció d'una pintura a l'oli de Cristòfol Moll Huguet, on hi ha la plaça de l'Església i feligresos sortint de la missa dominical.

- A Luis Abrahán, un llibre sobre la història de Menorca.

- I la corporació municipal va entregar, als dos sacerdots, un lot de llibres de monografies migjorneres